

Begrundelse

Inden for de sidste få dage er det kommet frem, at der på højeste niveau i EU arbejdes med en rapport om udvidelse af EU's forsvarsmæssige samarbejde. Det sker under ledelse af Tindemann. Det er også kommet frem, at kommissær Monti arbejder med en række skatteforslag.

For at den danske befolkning ved med sikkerhed, hvad der ligger foran dem på EU-området det kommende år, skal vi have en udtømmende liste over, hvad der er undervejs fra EU-systemet, og som danskerne med fordel kan inddrage i deres overvejelser forud for stemmeafgivningen den 28. maj 1998.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forhandling om redegørelse nr. R 4: Regeringens børnefamiliepolitiske redegørelse af 9. juni 1998.

(Redegørelsen anmeldt 9/6 98. Redegørelsen givet 9/6 98. Meddelelse om forhandling 9/6 98).

Forhandling

Jan Petersen (S):

Da statsministeren i oktober 1997 åbnede folketingssamlingen, kom børnefamiliernes vilkår på den politiske dagsorden for alvor. Inden nytår havde et flertal i Folketinget vedtaget 14 dages ekstra fædreorlov, og i februar vedtog vi efter en længere debat, at regeringen skulle fremlægge sine forslag til bedre vilkår for børnefamilierne.

Redegørelsen er nu fremlagt, og den sætter dagsordenen for det, vi skal arbejde med i de kommende år. Den er grundig, den er dokumenterende realistisk, og der er de konkrete forslag i redegørelsen, som Folketinget rejste krav om.

Danske børn og deres familier er ikke et stort forsømt proletariat, der lider nød materielt, og hvor forældrene udviser dårligt forældreskab og ikke bruger tid på deres eget afkom. Danske forældre er flittige på arbejdsmarkedet, de giver deres børn et materielt rigt liv, de er engagerede i deres børns daglige liv, og de ved mere om, hvad børn har brug for end i nogen tidligere

periode i samfundet. De leverer ganske enkelt et godt forældreskab, mens de samtidig er aktive på arbejdsmarkedet og sikrer, at den samlede nation får et højt velfærdsniveau.

Over for den kendsgerning eksisterer der så ønsker. Der er ind imellem et idylliseret familiemønster til diskussion, hvor billedet med en far med hårdt fysisk arbejde og en mor i køkkenet med unger omkring sig og varm kakao midt på eftermiddagen bliver brugt, men det er historisk sludder. Det er ren Morten Korch. Den idylliserede familie, der var engang, har aldrig eksisteret. Og selv om det så måtte være noget, nogen måtte ønske, så vil det heller ikke kunne blive sådan i fremtidens Danmark. Det er umuligt, for ingen vil betale konsekvenserne af det, hverken kvinderne eller dem, der skal acceptere lavere fælles omsorg i den offentlige sektor osv.

Næh, vi må tage udgangspunkt i, at vi har en høj beskæftigelsesgrad og vi har internationalt beundrede daginstitutioner af høj kvalitet med dygtige mennesker til at beskæftige sig med børnene og deres dagligdag, når ikke forældrene kan være der.

Vi har i 1990'erne gjort det billigere at have sine børn i dagtilbud, og vi har udbygget med flere pladser end i nogen periode tidligere i samfundets historie. Vi har skabt bedre muligheder for at forene familieliv og arbejdsliv, vi har markeret over for arbejdsmarkedet, at vi ønsker, de også skal deltage, og ideen om omsorgsdage breder sig ud over arbejdsmarkedet både med og uden Folketingets bistand.

Vi har kort og godt et godt grundlag, fordi vi i denne nation har en veludviklet evne til at indrette os fornuftigt og retfærdigt. Men det er så også væsentligt, at når vi prioriterer børnefamilierne – og det ønsker vi – så sker det, mens vi også kan få en accept hos de mennesker, som skal være med til at betale det, og som ikke nødvendigvis alle sammen har børn. Det er godt for Danmark, at der betales mange penge til en god børne- og familiepolitik, for det gavner også alle dem, der ikke har børn.

I valgkampen præsenterede vi i Socialdemokratiet vores forslag til, hvad vi skulle gøre i de næste fire år. Det var aktuelle forslag og skal forstås på den måde, at det ønsker vi at have fire år til. Redegørelsen indeholder de forslag, som vi stillede, og vi står ved vores løfter. Men nok så vigtigt er det, at redegørelsen beskæftiger sig seriøst og realistisk med vejen frem til indfrielse af løfterne. Vi skal prioritere, som redegørelsen også så klart markerer.